

ledning, så udviklingen mod anvendelse af renere teknologi kan fortsætte.

Danmarks Miljøundersøgelser (DMU) konkluderer i et notat af september 1996 vedrørende kontrol af grænseværdier og udledningstilladelser fra dambrug, jf. Miljø- og Planlægningsudvalget, folketingsåret 1996-97, alm. del - bilag 1414:

»- Det er teknisk muligt at anvende grænseværdier og udledningstilladelser for både organisk stof (BIs), kvælstof og fosfor ved regulering af dambrug på en både miljømæssig og retssikkerhedsmæssig forsvarlig måde.

- Det nuværende kontrolprogram på 2 eller 6 målinger pr. år er utilstrækkeligt.

På grund af døgnvariationer, årstidsvariationer, usikkerheden ved udtagelse og analyse af vandprøver samt variationer betinget af dambrugets drift kræves mange prøver. En statistisk analyse baseret på 10 dambrug med døgnprøver af ind- og udløbskoncentrationer viser at:

- med 52 puljede døgnprøver pr. år kan der med 99-100 pct. sikkerhed foretages kontrol af om BIs grænseværdien og udledningstilladelser overholdes uanset BIs niveau i vandløbet.

- med 52 puljede ugeprøver pr. år kan der med 98-100 pct. sikkerhed foretages kontrol af om total kvælstof grænseværdien og udledningstilladelser overholdes.

- med 52 puljede ugeprøver pr. år kan der med 95-100 pct. sikkerhed foretages kontrol af om total fosfor grænseværdien og udledningstilladelser overholdes.

Et sådant kontrolprogram med kontrol af overholdelse af grænseværdier og udledningstilladelser vil koste op til 180.000 kr. pr. år pr. dambrug.

Sikkerheder på 95 pct. og derover regnes statistisk som værende meget sikkert.«

Der kalkuleres altså på alle tre områder med en analysesikkerhed meget tæt på 100 pct., hvor den gængse analysesikkerhed typisk ligger på 95 pct.

Det hedder videre i DMU's notat:

»Et kontrolprogram med 6 eller 12 døgnprøver pr. år kan kun anvendes, når der er små variationer i koncentrationen af organisk stof, kvælstof og fosfor.«

Beregningerne er baseret på 10 repræsentative dambrug, og derfor kunne den samme høje analyse-sikkerhed ifølge Dansk Ingeniør Forenings (DIF) beregningsmodel være nået på langt færre prøver, dersom de pågældende dambrug havde haft effektive rensningsanlæg kombineret med recirkulation af vandet. Dette giver et langt mere stabilt flow af indholdsstoffer i vandet gennem bassinerne og derved mere stabile analyseresultater uden store standardafvigelser.

Dambrugerne kan således gennem investering i forbedret foder og fodringsteknik med mindre foder-spild, bundfældningsanlæg, biofiltre til iltning, sivbassiner, recirkulation m.m. stabilisere indholdet af BIs, fosfor, kvælstof og ilt i udledningsvandet.

Det betyder, at analyseomkostningerne på den måde kan nedbringes endog meget betydeligt, samtidig med at analysesikkerheden stadig er 95 pct. Med andre ord vil investeringer i miljøforbedrende teknologi medføre lavere omkostninger til analyser og en meget høj sikkerhed omkring størrelsen af udledninger.

En miljøteknisk vejledning skal tilpasses dambruget, men bør overordnet følge DIF's anvisning for vandforureningskontrol fuldstændig som alle andre udledere til vandløb, søer og havet.

Skriftlig fremsættelse

Henning Urup (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en miljøteknisk vejledning for dambrugserhvervet.

(Beslutningsforslag nr. B 87).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.